

mering af Brandpolitiet paa Landet, og mit Partis Ordfører har halvt om halvt givet Tilsagn om, at vi skal være føjelige og ikke insistere paa Udvalg, men lade det gaa, saaledes som Ministeren ønsker det. Jeg tvivler ikke om, at Justitsministeren har den allerbedste Villie til at faa noget ud af denne Sag. Om han har Kræfter dertil, er et andet Spørgsmaal. Der er, som det blev sagt her for et Øjeblik siden, i Ministeriet, i Købstadforeningen og andre Steder i flere Aar blevet arbejdet paa en Ændring af disse Forhold, bl. a. i den Retning, som er antydet af min Partifælle, medens det, jeg anførte, da jeg for et Øjeblik siden havde Ordet, vistnok nærmest er noget nyt, noget, som man ikke har tænkt paa, heller ikke i Ministeriet.

Da Ministeren stod heroppe og lovede, at der snart skulde ske noget, kom jeg til at tænke paa en lille Episode fra en Aarrække tilbage, omkring ved Aarhundredskiftet, da det gik rask med at skifte Ministerier. Det var under Ministeriet Sehested. Da var der en Organist i en af vore Provinsbyer, som gerne vilde have et godt Embede i København, og som derfor søgte Ministeren. Ministeren var meget elskværdig og lovede ham Embedet, men da Organisten omtrent havde forladt Audiensværelset, vendte han sig i Døren og sagde: Men maa jeg saa ikke bede Ministeren om at gøre det snart, som Ministeren vil gøre, for man ved ikke, hvor længe Ministeren kan blive ved med at være Minister. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at hvis han gerne vil have sit Navn knyttet til denne Sag, maa han skynde sig lidt, for man ved ikke, hvornaar han ikke er Minister længere. Det gaar rask i vore Dage. Den Kraftkarl, som hidtil har staaet for Styret dernede i Grækenland, har jo faaet Benene vendt i Vejret i disse Dage; det var der ingen, der troede for 8 Dage siden. Hvornaar det er den højtærede Justitsministers Skæbne at vende Benene i Vejret, ved vi heller ikke noget om. Det er slet ikke sikkert, at det varer saa længe, og dersom Ministeren vil have sit Navn knyttet til denne Reform — og det tror jeg, Ministeren gerne vil, og jeg tror ogsaa, han har Evne til at faa det gjort og gjort paa en god Maade —, saa bør han skynde sig. Derfor vil jeg henstille, at Ministeren paa det allerkræftigste lover, at han virkelig skal skynde sig, ogsaa fordi han jo maa erkende — men det forlanger jeg ikke, han skal sige —, at han ikke ved, hvor længe han skal være Minister.

Carl Sørensen: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) sagde, at Ju-

stitsministeren saa smukt bad om at faa Fred. I den Anledning vil jeg gerne sige, at det var i Virkeligheden ikke det, Justitsministeren bad om. Han henstillede til de forskellige Partiers Ordførere at blive fri for at faa Lovforslaget i Udvalg, og vort Parti har intet Ønske om at faa det i Udvalg. Men jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem: Er det Mening, naar vi faar dette Lovforslag i Udvalg, at vi saa skal have Krig? Det forekommer mig, at det er for lille et Spørgsmaal at føre Krig paa, og jeg har ogsaa den Opfattelse, at det ærede Medlems Parti ikke vil gaa sejrrikt ud af den Kamp, der dér vil blive ført.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, Sorø Amt, sige, at det ærede Medlems Argumentation — nemlig den, at fordi man nu har drevet gennem flere Aar med at komme frem med Sagen, vilde man stadig blive ved dermed — ikke forekommer mig aldeles slaaende. Man kunde ogsaa argumentere saaledes, at da Ministeriet nu har anstrengt sig i flere Aar, og det ikke er blevet til noget, vilde det netop nu lykkes. Denne Argumentation ligger dog lige saa nær. — Jeg tør ikke love det ærede Medlem at ville give saa vidtgaende Dispensationer, som han mener jeg kan i Henhold til Lovforslaget. Hvis jeg kunde give saa vidtgaende Dispensationer, vilde det i Virkeligheden sige, at hele Brandpolitiloven laa i Justitsministerens Haand, og den Bemyndigelse synes jeg dog vilde være alt for vidtgaende. Saa vidtgaende Dispensationer tør jeg ikke love, men jeg tør love, som jeg har sagt før, at jeg skal sætte al mulig Kraft ind paa at fremkomme med et Lovforslag. Jeg har allerede anmodet de vedkommende, som arbejder paa Lovforslaget, om snarest muligt at forelægge et Udkast for mig.

Til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, Randers Amt, som pludselig var blevet bange for Ministeriets Skæbne, skal jeg kun sige, at hvis han afgiver et lignende Løfte som hans tidligere Forbundsfæller, de Radikale, der lovede at sætte en Klods under Ministeriet, hvis det vaklede, saa vil det jo sidde fast, og selv om det skulde ske, at det vaklede, kunde det være, at der kom et Ministerium, som det ærede Medlem havde endnu større Indflydelse paa end det nuværende, selv om jeg indrømmer, at hans Indflydelse paa dette er stor.

Jeg synes, at vi maatte kunne enes om at faa dette Lovforslag igennem og derpaa hurtigst muligt at faa en Brandpolitilov vedtaget. Thi jeg erkender fuldt ud og siger